2-22182649-12-2c-13122022-1
Dosarul nr. 2c-3085/22

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

14 iulie 2023 mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Judecător Muruianu Maria

Examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „Premier Energy Distribution" SA împotriva SRL „Viscomteh" și SRL „Adrika", cu privire la încasarea prejudiciului material.

A CONSTATAT:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru la data de 12.12.2022 reclamantul ÎCS „Premier Energy Distribution" SA a chemat în judecată, în contradictoriu, pârâții SRL „Viscomteh" și SRL „Adrika", solicitând admiterea cererii cu încasarea, în mod solidar a datoriei în sumă de 12 175,99 lei, a dobînzii de întîrziere în sumă de 1807,78 lei, a taxei de stat în sumă de 419,51 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1579,16 lei(f.d.4-5).

În motivarea de admitere a acțiunii, reclamantul a relatat că, la data de *****, în *****, în timpul efectuării lucrărilor de săpături, pârâtul SRL „VISCOMTEH" a deteriorat rețeaua electrică - LEC-10kV PDC9/41-PT932/4, ce aparține reclamantului ÎCS „PREMIER ENERGY DISTRIBUTION" SA. Prin această faptă ilicită, pârâții au cauzat un prejudiciu reclamantului în mărime de 12175,99 lei, iar cele invocate fiind constatate expres prin procesul verbal de examinare a circumstanțelor cauzării prejudiciului și prin actul de recepție a lucrărilor. Astfel, consideră că pârâții sunt responsabili în mod solidar pentru prejudiciul cauzat reclamantului, din considerentul că lucrările de săpături au fost efectuate de către pârâtul SRL „VISCOMTEH" în interesul și beneficiul pârâtului SRL „ADRIKA". Ca etapă prealabilă de soluționare a litigiului, reclamantul a expediat în adresa pârâților la data de 24.06.2022 și 15.08.2022 somații, prin care le-a solicitat să achite prejudiciul cauzat în termen de 5 zile, însă până la moment aceștia nu au satisfăcut solicitările reclamantului privind repararea prejudiciului cauzat. Ținând cont de prevederile sus-menționate și reieșind din faptul că pârâții nu au achitat la timp suma prejudiciului material a fost calculată dobânda de întârziere în mărime de 1807,78 lei, solicită admiterea integrală a acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19.12.2022 cererea menționată a fost acceptată în procedura cererilor cu valoare redusă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19.12.2022 a fost admisă cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii depusă de reclamant, fiind aplicat sechestru asupra bunurilor mobile și imobile precum și asupra mijloacelor financiare aflate în conturile bancare ale pârâților în limita valorii acțiunii în mărime de 13 983,77 lei.

Instanța de judecată a respectat prevederile art.276^3 – 276^4 Cod de procedură civilă, prin comunicarea cererii pârâților SRL „Viscomteh" și SRL „Adrika", prin scrisori recomandate, care au fost recepționate, fapt atestat prin avizele de recepție atașate la cauză(f.d.24-25).

Pârâții SRL „Viscomteh" și SRL „Adrika", în termenul acordat de instanță, referință cu expunerea poziției, în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, nu au depus.

Soluția, considerentele și aprecierea instanței.

Studiind cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, instanța de judecată consideră că este întemeiată și pasibilă de a fi admisă din următoarele motive.

Cadrul legal relevant:

Constituția Republicii Moldova art.20 accesul liber la justiție (1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Codul de procedură civilă art.5 accesul liber la justiție (1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime. (2) Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare. (3) Renunțarea uneia dintre părți la dreptul de a se adresa în judecată prin încheierea în prealabil a unei convenții nu are efect juridic, cu excepția cazurilor de încheiere, în condițiile legii, a unei convenții arbitrale. Art.6. Modalitățile de apărare a drepturilor, libertăților și intereselor legitime Instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege. Art.118. Obligația probațiunii în judecată (1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (2) Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. (3) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sînt

determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate. (4) În cazul nerespectării prevederilor legii privind legalizarea probelor ori al pierderii unui document autentic, efectul defavorabil al nedovedirii afirmațiilor referitoare la circumstanțele de fapt ale cauzei va cădea asupra părții sau altui participant la proces care a avut posibilitatea și care trebuia să se asigure pînă la judecată cu probă veridică fără a suscita îndoieli. (5) Instanța judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor. Art.130. Aprecierea probelor (1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. (3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. (4) Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărîre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. (5) Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii. Art.239. Legalitatea și temeinicia hotărîrii Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată. Art.240. Problemele soluționate la deliberarea hotărîrii (1) La deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii. (2) Dacă, în timpul deliberărilor, consideră necesară clarificarea unor noi circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei sau cercetarea suplimentară a probelor din dosar, instanța judecătorească emite o încheiere de reluare a dezbaterilor judiciare. După examinarea cauzei în fond, instanța audiază din nou pledoariile participanților la proces. (3) Instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Conform art.1998 Cod civil Temeiul şi condiţiile generale ale răspunderii delictuale (1) Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. (2) Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

(3) O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. (4) Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimțământul persoanei vătămate, cu condiția că persoana cunoștea sau trebuia să cunoască consecințele rugăminții sau ale consimțământului, şi dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri.

Potrivit art.2025 Cod civil Modul de reparare a prejudiciului (1) Repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

Potrivit art.942 Cod civil Dobânda de întîrziere în executarea obligațiilor pecuniare (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. (2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Reieşind din circumstanțele de fapt și de drept, instanța de judecată constată cu certitudine că cererea reclamantului ÎCS „Premier Energy Distribution" SA *cuprinde cadrul legal de adresare în instanța de judecată* și obiectul litigiului dedus judecății constituie raporturile juridice rezultate din răspunderea delictuală, care, în raport cu data producerii acțiunilor(anul 2021), sunt guvernate de prevederile art.1998 din Codul civil.

Pentru a se pronunța, instanța de judecată a dat apreciere probelor prezentate și administrate, astfel cum prevede art.276^3 Cod de procedură civilă, inclusiv:

- procesul verbal de examinare a circumstanțelor cauzării prejudiciului nr.*****din *****, ora 16.00 potrivit căruia s-a constatat că în urma efectuării lucrărilor în zona de protecție LEC, pentru renovarea porțiunii țevii termice a fost deteriorat LEC PDC 9/41 – PT 932(f.d.10);

- actul de recepție a lucrărilor, reparația LEC-10kV PDC 9/41-PT932/4, ce atestă total suma prejudicii cu TVA, lei suma de 12 175,99 lei(f.d.11);

- somațiile din 24.06.2022 și 15.08.2022 însoțite pe verso de avizele de recepție(f.d.13-14);

- factura fiscală din 09.08.2022 ce atestă onorariul avansat pentru servicii juridice conform contractului nr.*****(f.d.15);

- actul de predare primire a onorariului avansat nr.*****(f.d.16);

- ordinul de plată nr.***** ce atestă plata pentru servicii juridice în sumă totală de 42 662,48 lei(f.d.17).

Dând apreciere probelor prezentate, instanța a constatat cu certitudine *temeiul și condițiile generale ale răspunderii delictuale,* invocată de către reclamant, respectiv se necesită, în mod obligatoriu, întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale acesteia: existența prejudiciului, a faptei ilicite, a raportului de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și a vinovăției, și anume:

În sensul *faptei prejudiciabile ilicite,* instanța constată necesitatea existenței unei fapte, prin care încălcându-se normele dreptului obiectiv se cauzează prejudicii dreptului subiectiv, aparținând unei persoane.

La caz, instanța atestă fapta ilicită, comisă la data de *****, la ora 16.00, pe adresa *****, ce se exprimă prin deteriorarea, în urma efectuării lucrărilor în zona de protecție LEC, pentru renovarea porțiunii țevii termice, a cablului LEC-10kV PDC9/41-PT932/4, circumstanțe confirmate prin actele deduse judecății.

Privind existența unui prejudiciu, reieșind din legislația în vigoare, se atestă că prejudiciul urmează să fie cert, adică sigur sub aspectul existenței sale și al posibilităților de evaluare și să nu fi fost reparat încă.

Astfel, prejudiciul produs, ca urmare a faptei ilicite săvârșite de către pârâtul SRL „Viscomteh“, în interesul și beneficiul SRL „Adrika“, rezultă fără nici un dubiu din probele administrate citate supra, conform cărora reclamantul ÎCS „Premier Energy Distribution” SA a suportat un prejudiciu material cauzat în mărime de 12 175,99 lei, în urma deteriorării cablului, LEC-10kV PDC9/41-PT932/4.

Mai este de reținut, că pârâții nu au contestat existența prejudiciului și nici nu au obiectat asupra întinderii acestuia.

Existența vinovăției celui care a cauzat prejudiciul este o condiție obligatorie pentru angajarea răspunderii delictuale și aceasta constă în intenția, neglijența sau imprudența cu care a acționat ultimul.

Apreciind probele deduse judecății, inclusiv procesul verbal de examinare a circumstanțelor cauzării prejudiciului nr.*****din ***** și actul de recepție a lucrărilor, reparația LEC-10kV PDC 9/41-PT932/4, instanța constată cu certitudine vinovăția pîrîtului SRL „Viscomteh“, care a acționat în interesul și beneficiul pîrîtului SRL „Adrika“, în comiterea faptei ilicite, produse la 25 august 2021.

Privind existența raportului de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu instanța conchide că pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport de cauzalitate, astfel că prejudiciul cauzat trebuie să fie consecința „faptei” ilicite a lucrului, produsului defectuos sau a persoanei pentru care se răspunde. Raportul de cauzalitate este și condiția în

funcție de care se determină mărimea despăgubirii și astfel se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite.

Având în vedere, cum se menționează supra, fapta prejudiciabilă, vinovăția pîrîtului SRL „Viscomteh“, care a acționat în interesul și beneficiul pîrîtului SRL „Adrika“, cauzarea prejudiciului material, care s-a produs anume în urma acțiunilor ultimului, se constată și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și suma pretinsă, ca prejudiciu solicitat.

Sub auspiciul acestor teze, instanța conchide că toate probele administrate, nominalizate supra sunt coroborate între ele și denotă în ansamblu fapta ilicită, a legăturii cauzale și a vinovăției în delictul imputat, ca elemente obligatorii al componenței delictului civil, circumstanțe ce impun după sine atragerea la răspundere civilă delictuală a celui care a acționat faţă de altul în mod ilicit, astfel cum se stipulează în art.1998 Cod civil.

Raportând situația reținută la prevederile legale indicate mai sus, se atestă cu certitudine, că instanței nu au fost prezentate careva probe, ce ar confirma incorectitudinea sau ilegalitatea actelor emise şi *instanţa reţine aici cu referire la regulile pertinenţei şi admisibilităţii probelor, în baza art.121,122 Cod de procedură civilă,* că pârâții nu au prezentat instanţei probe pertinente în confirmarea faptelor indicate.

Pentru aceste motive, în virtutea prevederilor legale, instanța consideră capătul de cerere privind încasarea prejudiciului material întemeiată cu încasarea, în mod solidar, de la SRL „Viscomteh” și SRL „Adrika“ în beneficiul ÎCS „Premier Energy Distribution” SA a sumei de 12175 (douăsprezece mii una sută șaptezeci și cinci) lei 99 bani.

În același rând instanța consideră fondat capătul de cerere privind încasarea dobânzii de întârziere și ia în considerație calculul prezentat de către reprezentantul reclamantului, deoarece acesta pentru întârzierea sumei de 12 175,99 lei a calculat conform legii o dobîndă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) al art.874 Cod civil.

Pentru aceste motive, instanța consideră necesar de a încasa de la pârâți SRL „Viscomteh“ și SRL „Adrika“, în mod solidar, suma de 1807,78 lei, calculată în temeiul art.942 alin.(2) Cod civil, pe perioada 15.10.2021 – 31.08.2022.

La fel, de către pârâți, nu a fost obiectat nici într-un mod acest capăt de cerere, prin prezentarea de probe concludente, respectiv, lipsa obiectării se asimilează cu impasibilitatea tacită a pârâților asupra cererii înaintate, fiind un drept delăsat în raport cu un dreptul de câștigat al reclamantului.

Un aspect relevant, **instanța de judecată îl reține că la data de 11.09.2023, după pronunțarea dispozitivului hotărîrii din 14.07.2023, a recepționat referința pîrîtului SRL „Adrika“, însă aceste circumstanțe, în situația pronunțării hotărîrii, plasării în PIGD, schimbarea statutului dosarului din**

examinare în încheiat, anonimizarea și publicarea pe portalul național al instanţelor de judecată, expedierea copiilor de dispozitive în adresa părților, emiterea titlului executoriu, nu dau careva efecte.

Or, suntem în prezența unui fapt consumat, în sensul imposibilității reale de expunere *în hotărârea motivată* asupra referinței înaintate la 11.09.2023, adică după pronunțarea hotărîrii, dosar civil examinat la 14.07.2023, în valoare redusă, soluționând pricina în baza materialelor din dosar.

Referitor la repartizarea cheltuielilor pornind de la prevederile art.94 CPC, care stipulează că instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată, instanța găsește necesar de a încasa taxa de stat, în mod solidar, de la SRL „Viscomteh" și SRL „Adrika" în beneficiul ÎCS „Premier Energy Distribution" SA, suma de 419 (patru sute nouăsprezece) lei 51 bani**,** achitați prin ordinul de plată nr.1628 din 20.09.2022(f.d.3).

Drept urmare a admiterii integrale a cererii de chemare în judecată, având în vedere că reclamantului i-a fost acordată asistență juridică, cheltuielile suportate ar urma să fie compensate în baza art.96 CPC.

În acest context, instanța relevă că reprezentantul reclamantului, avocatul Buhnaci Tudor, împuternicit în baza mandatului nr.1829458 din 06.12.2022, a solicitat încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 1579,16 lei, prezentând, în dovadă, acte confirmative(factura fiscală, act de predare-primire a onorariului avansat și ordinul de plată nr.1438).

Procedând la analiza actelor prezentate, instanța apreciază, ca fiind încadrabilă, suma menționată de 1579,16 lei, chiar și în situația, în care plata cheltuielilor de acordare a asistenței juridice calificate revine părţii care a pierdut procesul, deoarece, reieșind din legislația națională, inclusiv art.96 CPC, cheltuielile pentru asistență juridică se compensează în măsura în care acestea au fost *reale, necesare şi rezonabile.*

Mai mult această sumă nu a suportat careva critică din partea pârâților, în considerarea de mai departe, se reține că legislația națională nu prevede mecanisme cu privire la determinarea criteriilor de apreciere a caracterului real, necesar și rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, însă pornind de la practica națională și internațională, aceste cheltuieli trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime, iar la determinarea cuantumului compensației acordate ar putea să se bazeze pentru aprecierea sa, pe astfel de elemente ca – complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea problemelor juridice ridicate, numărul de ore de muncă depuse, tariful lor, aportul avocatului la soluționarea cauzei și în ce măsură munca avocatului pe cauză îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare, experiența, reputația și abilitatea avocatului, suma pretinsă spre încasare,

cheltuielile care puteau apărea suplimentar şi alte elemente rezonabile în urma cărora urmează o satisfacţie echitabilă şi suficientă pentru munca depusă. În afară de acesta, părţile la încheierea contractelor, urmează să acţioneze cu bună credinţă şi diligenţă.

Având în vedere aceste consideraţii și dînd o apreciere activităților avocatului, instanța atestă că pe cauza dată, într-adevăr, avocatul a întocmit și a pregătit anexele la cererea de chemare în judecată, a pregătit probe, constituind în esență complexitate și o dificultate rezumată la suma de 1579,16 lei, circumstanțe ce denotă faptul că suma onorariului menționată este realmente necesară și rezonabilă ca cuantum.

Or, cuantumul de 1579,16 lei, se observă a fi rezultat corespunzător complexităţii cauzei, muncii prestate, timpului alocat redactării cererilor depuse la dosar,etc. Este adevărat că onorariile avocaților sunt negociabile și se stabilesc prin contractul de asistență juridică, însă suma solicitată, la caz, *vine în raport cu natura şi complexitatea litigiului*, motiv pentru care, instanța va include, ca încadrabilă, suma de 1579,16 lei, solicitată de avocat, în cheltuielile de judecată cu titlu de onorariu de avocat.

Ca urmare a celor relatate, cheltuielile de judecată solicitate de avocatul Buhnaci Tudor, reprezentând onorariu de avocat în cuantum de 1579,16 lei, este justificat, nefiind exagerat, în raport cu complexitatea pricinii, precum şi cu munca îndeplinită de avocat. În consecință, se va dispune încasarea sumei de 1579 (una mie cinci sute șaptezeci și nouă) lei 16 bani cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Tot aici instanța ține să amintească și prevederile art.10,11 Cod civil, care stipulează, că persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să îşi execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Dând o apreciere celor enumerate mai sus, instanța de judecată, reieșind din probele administrate, *bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar şi apreciate, în baza art.130 CPC RM, din punct de vedere al pertinenței, admisibilității, veridicității, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor*, instanța găsește întemeiată cererea de chemare în judecată, urmând a fi admisă integral.

În conformitate cu art. 238-241, art.276^2-276^4 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „Premier Energy Distribution” SA împotriva SRL „Viscomteh“ și SRL „Adrika“, cu privire la încasarea prejudiciului material.

Se încasează, în mod solidar, de la SRL „Viscomteh”, IDNO 1014600016982, cu sediul în mun. Chișinău, bd. Renașterii Naționale, 2 și SRL „Adrika“, IDNO 1014600026086, cu sediul în mun. Chișinău, str. Lech Kaczynski 2, bl. 3, în beneficiul ÎCS „Premier Energy Distribution” SA, IDNO 1003600015231, cu sediul în mun. Chișinău, str. Andrei Doga, 4, prejudiciul material în sumă de **12175 (douăsprezece mii una sută șaptezeci și cinci) lei 99 bani,** suma de **1807 (una mie opt sute șapte) lei 78 bani** cu titlu de dobândă de întârziere, suma de **419 (patru sute nouăsprezece) lei 51 bani** cu titlu de cheltuieli de taxă de stat și suma de **1579 (una mie cinci sute șaptezeci și nouă) lei 16 bani** cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător **Muruianu Maria**
Copia corespunde originalului, Judecător ***Muruianu Maria***